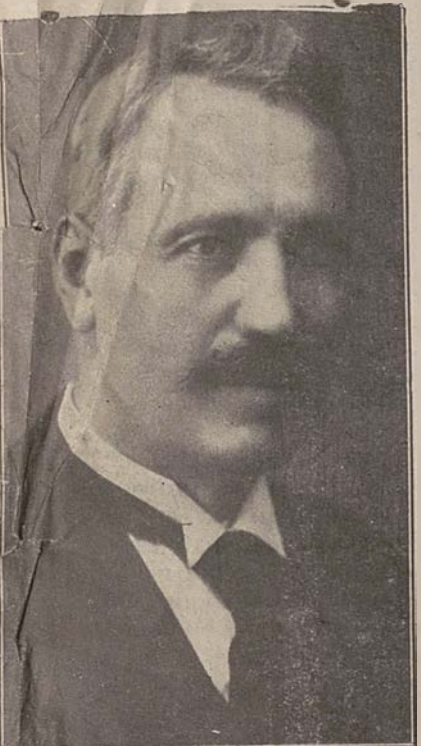

Новъ почетенъ членъ на Съюза на журналистите въ България.

Постоянното Присъствие на Съюза на Журналистите въ България, използвайки идването на министъра на народното просвещение, г-нъ д-ръ Ат. Бояджиевъ, въ Варна на 23 юлий т. г. поиска една среща съ него.

Г-нъ Министърътъ бѣ любезенъ веднага да приеме: председателя, секретаря, касиера и 1 членъ-съветникъ на съюза, отъ които се информира за състоянието на организацията.

Съюзниятъ секретаръ, г-нъ Борисъ Сакжзовъ, прочете на г. Бояджиевъ писменното съобщение за решението на Съюза на управа да бъде прогласенъ за почетенъ членъ на Съюза, следъ което му биде поднесена и съюзната значка.

г. д-ръ Ат. Бояджиевъ

приятно изненаданъ и трогнатъ сърдечно благодари за оказаната му чест и заяви, че съ удоволствие ще носи съюзния знакъ и винаги ще има присърдце дѣлото на съюза, чието закрепване и преуспѣване ще го радватъ.

Г-нъ д-ръ Ат. Бояджиевъ е изказалъ по редъ почетенъ изказъ на българския периодически печатъ.

Изложба на българския периодически печатъ.

Управата на Съюза на журналистите въ България организира тази година обща изложба на българския периодически печатъ.

Въ една зала при втората Промислена изложба въ гр. Варна — Търговската академия, сж изложени броеве отъ всички излизации въ страната: вестници и списания, грижливо подредени по азбученъ редъ.

Тази първа по рода си изложба у насъ буди голѣмъ интересъ всредъ посетителитъ на изложбата, които ежедневно масово се трупатъ да я разглеждатъ.

Музей на българското възрождане

Художникътъ Александръ Андреевъ, отъ София, е ималъ щастливата идея да възпроизведе най-важнитъ моменти отъ нашето духовно и политическо възрождане, като е създалъ исторически музей.

Чрезъ нагаждане съответни обстановки и съ мненики сж оживотворени, много сполучливо, по-голѣмитъ народни будители.

Въ една стая, и вънредно сполучливо, е възпроизведена килията на Отецъ Паисий въ Хилендарския манастиръ. Самиятъ Отецъ Паисий е въ поза, като че ви говори: „Отъ днесъ нататъкъ българскиятъ родъ, история има и става народъ“.

Въ втора една стая е представенъ исторически моментъ въ печатницата на Любенъ Каравеловъ въ Букурещъ. Самиятъ той, опрѣнъ на колелото на своята печатарска машина, разговаря съ дякона Василь Левски. На Вратата на печатницата се подава мощната, буйна фигура на Христо Ботьовъ. Въ сжщата стая е революционеръ Сава Г. Раковски.

Въ третата стая е представена чудната, дивна картина, тъй хубаво възпѣна въ безсмъртнитъ стихове на Ботьовъ:

И самодиви въ бѣла премѣна
Тихо нагазватъ трева зелена.
Една му съ билки раната
върже
Друга го прѣска съ вода
студена

Балкантъ. Лежащъ, раненъ четникъ и надъ него две самодиви.

Въ сжщата стая сж Стефанъ Караджа и Хаджи Димитър Реновъ въ облѣкло и въоръжение, както сме ги виждали въ историческитъ картини. Тамъ е представенъ и историческия моментъ на Козлуджийски брѣгъ. Четата на Христо Ботьовъ е слѣзла отъ параклада „Радещи“. Войводата, обкръженъ отъ четникитъ, сжзелото знаме, всички сияещи се отправятъ на Балкана.

Друга историческа картина е заседанието на временното правителство въ Ловечъ отъ 1871 година. Около маса, на която сж поставени светог. Евангелие, револверъ и кама, сж настѣдали членоветъ на „временното правителство“ Ангелъ Кжнчевъ, Василь Левски, попъ Кръстю, Маринъ

попъ Луковъ и Димитър Пжшковъ — слушатъ доклада, който имъ прави секретарятъ на „правителството“ Иванъ Драсовъ.

Най-сетне единъ миниатюръ на историческата църква въ с. Батакъ ни пренася въ епохата на паметнитъ кланета.

Музеятъ на българското възрождане, създаденъ отъ нашия талантливъ художникъ Александръ Андреевъ е пренесенъ въ Варна и е монтиранъ въ Държавната Мжжика Гимназия „Фердинандъ I“, кждето ще остане до края на м. августъ т. г.

Наложителенъ дългъ е всѣки българинъ, особено на учащата се младежъ, да го посетятъ за да преживѣятъ ония велики моменти отъ нашата нова история, които ще ги издигнатъ въ собственитъ имъ очи и сгрѣятъ сърдцата имъ.

„Българското село“

Подъ редакцията на Д-ръ Ив. Каросеровъ.

Единствено по рода си голѣмо печатно издание, посветено на нашето село. Състои се отъ три отдѣла: 1) Статии върху най-важнитъ селско-стопански и културни въпроси; 2) Описание на всички населени мѣста въ царството; 3) Статистически сведения за населениитъ мѣста.

Цѣлото издание обхваща повече отъ 600 страници — една пр-странна списателна география на всички наши градове, паланки и села, изобразени въ всички свои исторически, топографически, етнографически, стопански и културно просвѣтни особености. Съ една речъ — книга, която всѣки интелегентенъ човѣкъ, преди да посети нѣкоя наша паланка или село трѣбва да разгърне и прочете, за да се освѣтли представително върху населеното мѣсто, кждето отива.

Но преди всичко, книгата „Българското село“ е необходима за всѣка наша община като настолна книга, както е необходима и една географическа карта.

Отъ помѣстениитъ статии въ началото на книгата привличатъ вниманието тия на Ив. П. Кеповъ: „Стопанското и културното стопанство у насъ“ и горското стопанство у насъ. Интересни заключения прави авторътъ на първата статия, относно мѣрцитъ, които трѣбва да се взематъ за подигането на селското стопанство: образуване на държавенъ поземленъ фондъ за подкрепа на безимотни и малоимотни земледѣлци; сплотяване (комасация) на обработванитъ земи; опредѣляне размѣра на сръдното и максимално селско стопанство; зкриване на всички сегашни агрономства и земе-

Д-ръ Ив. Каросеровъ, стопански директоръ на Б. Д. Ж. и авторъ на „Българското село“.

дѣлски катедри и замѣняването имъ съ модерни държавни земеделски стопанства въ всѣка една околия; създаване на изпитателни станции при тия стопанства; въвеждането на земледѣлски сечива и машини да става чрезъ селскитъ кооперации, а не чрезъ Земеделската банка, която трѣбва само финансово да улеснява покупката на сечивата и пр.

Особено ценни сж даннитъ третия отдѣла „СТАТИСТИКА“ мѣста“, кждето се даватъ сведения за всѣко наше село, а именно: брой на населението, на домакинствата, на тия, които сж безъ земя и безъ кжция, пространството на орната земя въ декари и бюджетната сума на всѣка община за финансовата 1928—29 година.

Книгата „Българското село“ е препоръчана отъ М-вото на Народ. просвѣта и струва 500 лв. Доставя се отъ София, Гощенска кутия 195 и Слави Г. Неновъ, ул. „Бѣлчевъ“ № 11.

Занаятчийството, кризата и популярнитъ банки.

(По поводъ на една анкета).

Презъ изтеклата 1932 год. бѣ произведена върху занаятчийството въ нашия градъ, Варна, една стопанска анкета съ твърде поучителни изводи.

Анкетирани бѣха 587 предприятия съ общъ производственъ капацитетъ за 190,688,000 лв. Оказа се, че тия 587 предприятия сж изработили и плащали презъ 1930 г. разни издѣлва за 93,718,000 лв., а презъ 1931 г. — 79,834,000 лв., или едно намаление спрѣмо капацитета 51% за 1930 г. и 58% — за 1931 г. Ще рече, презъ последната 1931 г. имаме едно общо задълбочаване на кризата въ занаятѣтъ съ 7%, а въ нѣкоя бранши съ 20%. Презъ тази година анкетиранитъ предприятия сж имали само 153 напълно работни дни, т. е. тѣ сж работили само 6 месеца (безъ празничитъ).

Какво е било материалното положение на тия предприятия презъ анкетната година?

Активъ	
1. Оборотенъ капиталъ и стока.	лв. 33,395,250
2. Машини и уреди	лв. 55,555,030
3. Сигурни дебитори	лв. 88,920,250
Всичко	лв. 177,870,530
Пасивъ	
Задължения къмъ частни лица и банки:	лв. 19,697,020
Съмителни и безплатни дебитори:	лв. 8,883,700
Всичко	лв. 27,980,720
Като извадимъ отъ 177,870,530 лв. сумата 27,980,720 лв., ще получимъ общия занаятчийски активъ на сума 60,949,530 лв.	
Но отъ тоя общъ активъ трѣбва да извадимъ недвижителнитъ имоти на сумата 55,520,000	

лв. и ще получимъ чистия оборотенъ и инвестиранъ капиталъ който възлиза на сума 5,424,530 лв.

Какво ни говори това? Основната на Варненското занаятчийство е разядена. Отъ неговия оборотенъ и инвестиранъ капиталъ, заедно съ сигурния му дебиторенъ активъ, всичко на сума 33,395,250 лв. сж останали само 5,424,530 лв., т. е. 16% отъ цѣлата сума незасегната отъ задълженията.

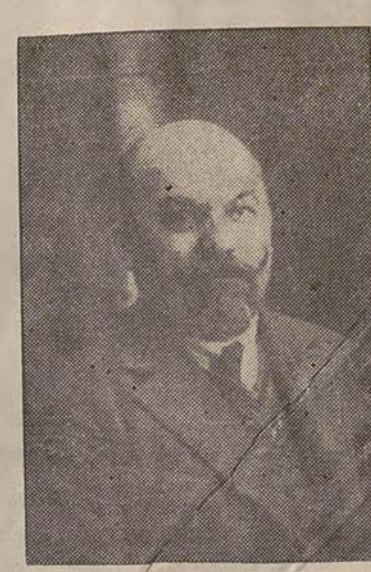
Може ли да се каже, че при това положение нашето занаятчийство стои здраво на своитъ нозе? То е подкосено именно въ самитъ си основи.

Друго едно заключение, което следва да сж направимъ отъ баланса на 587-тъ занаятчийски предприятия въ Варна е, че срещу единъ активъ отъ 88,920,250 лв. стоятъ задължения 19,697,020 лева, а именно: къмъ частни лица и държавна 9,973,320 лв., къмъ частни банки 1,754,000 и къмъ Варненската Популярна банка 7,369,700 лв., или всичко 22% отъ цѣлтъ активъ. А това показва недостатъчното кредитиране на занаятчийството — неговата нужда отъ постоянно текущъ кредитъ.

Най-сетне трето едно заключение ни се налага. То е, че 4% отъ банковитъ задължения на варненското занаятчийство сж къмъ Варненската Популярна банка, на сума 7,369,700 лв., че тая банка както и всички други такива банки въ България, сж най-подходящитъ и естествени институти, привличащи занаятчийството съ своя по-ефтинъ и по-достъпенъ кре-

Александръ Андреевъ художникъ-скулпторъ и уредникъ музея на българското възрождане

Петър Стояновъ бившъ членъ на гр. Варна и деецъ на Промислената изложба

дитъ отколкото всѣка друга банкова институция.

Не напразно, основателитъ на тия банки, сж имали предвидъ именно занаятчийското съсловие и нуждитъ на него вото дребно производство, като най-естествена реда за кооперативенъ кредитъ. Популярнитъ банки и занаятчийството сж взаимно допълнятъ и подкрепятъ. Народнитъ специални сготинки, прѣзрнати въ кооперативенъ капиталъ, сж най-мощната и благодатна подкрепа на дребното производство, на дребнитъ трудови усилия — и обратно — участието на тия трудови усилия въ популярния (народния) кооперативенъ капиталъ го превръщатъ въ стопански и социаленъ капиталъ на дребнитъ сжествувания.

Какво би станало днесъ въ занаятчийството безъ популярнитъ банки и на какво би се превърнали тия банки безъ занаятчийството?

До войнитъ участието на занаятчийството въ тѣхъ бѣ твърде слабо, но отъ тогава насамъ то бързо нараства. Презъ 1930 год. въ 206 популярни банки сж членували 36,334 занаятчи отъ всичко 150,104 членове, или 24%, съ внесенъ дълговъ капиталъ 123,951,900 лв. Въ Варненската популярна банка членоветъ занаятчи и професионалисти въ края на 1931 г. сж били 1847 отъ всичко 4,803

капиталъ 6,450,000 лв. отъ всичко 22,014,000 лв.

Това значително и постоянно растящо участие показва, че занаятчийството е вече извоювало здрави позиции въ популярния кредитъ, че то е станало, заедно съ дребното търговство, единъ отъ главнитъ му устои и че тия устои трѣбва да се пазятъ и още повече заздравяватъ.

Г. Н. Сапунджиевъ

Есперанто въ услуга на курортитѣ.

Всѣка една идея намира приложение въ живота въ зависимостъ отъ степенъта на своята практическост. Това за сетенъ пътъ се доказва и отъ успѣхитъ, които Есперанто направи въ последнитъ две-три години.

Имаме на лице стотици факти отъ всички страни, които потвърждаватъ тая мисль. Не възможено е да се изложатъ всички тия успѣшни приложения, но все пакъ единъ бѣгълъ прегледъ за значението на Есперанто въ това направление ни дава следния нанизъ отъ факти.

Виенската община е натоварила единъ виденъ есперантистъ да обиколи съседнитъ страни, за да рекламира тамъ курортитъ съ каквито Австрия е тъй богата, снабденъ съ безброй свѣтливи картини, афиши и пропагандни брошури на есперанто.

Сжщото се върши и отъ нашитъ сжседи ромжнитъ.

Ромжнски есперантисти представятъ съ свѣтливи картини хубавитъ мѣстности и курорти на Ромжния изъ цѣла Европа и вършатъ ненадмината пропаганда дори въ Швеция и Норвегия. Тѣ придружаватъ сказникитъ си съ народна пѣсень и музика, а често и самия сказникъ е облеченъ въ националенъ костюмъ.

Правителството на Лихтенщайнъ е напечатало редица серии отворени писма, на адресната страна, на които има нѣкой красивъ изгледъ съ обяснителенъ текстъ на Есперанто.

Дания е изпреварила всички и бие рекордъ въ всѣко отношение. Цѣлата страна е снѣгана на филмъ говорещъ на Есперанто. Тоя филмъ е обиколилъ Чехославия, Полша и други страни и е произвелъ небив-

шуръ. Ето какъ малка Дания привлича курортитъ!

Чехословашкото министерство на желѣзницитъ е издало проспектъ на Есперанто съ изгледъ отъ цѣла Чехославия. Тоя проспектъ се изчерпа въ най-кратко време и се наложи вече трето издание.

Туристическитъ пжтнически бора въ Швеция и Естония устрѣватъ съвмѣстни екскурзии, като си служатъ съ говоритъ и писмено Есперанто.

Наследекъ и нѣкоя Югославянски курорти издадоха маса проспекти на Есперанто и се разпратиха по всички страни.

Разбира се заслужава да се забележимъ, че и Варна не остана назадъ въ това отношение. Презъ пролѣтъта на 1931 год. бѣ издаленъ проспектъ на „Царичата на Черно море“ и на Есперанто, който биде разпространенъ по цѣлия свѣтъ и въ скоро време се изчерпа. Удивителенъ фактъ, че тоя проспектъ на вече четвърто издание!

Тая трѣбва само да ни речева. Наблюдение на тоя проспектъ въ много отъ американскитъ и други вестници се появява редица аноними и авторизирани за нашъ курортъ, за служитъ тѣхното внимание предимно горди своя чаровностъ, а сжщевременно достъпността му по баснословната за тѣхъ ефения.

Дори единъ японски вестникъ писе, че Варненскиятъ курортъ на балканитъ и долъ много ласкаво и похвално въ проспекти. Ето какъ есперанто се налага, като една отъ неотложнитъ необходимости за курортитъ пунктове и тия, които мислятъ да извлекатъ полза отъ курортния сезонъ.

Времето за изнаването на Есперанто е толкова кратко, а ползата отъ него толкова голѣма, че заслужава да се изучи — казва Л. Н. Толстой. Тая велика мисль ежечесно се потвърждава отъ живота.

Учете Есперанто!

Смъртъ на озоцитъ паразити.

Многобройнитъ паразити и други средства, които сж ми препоръчвали за джукитъ жакъвата въшка, въздовия молещъ, ябълковия олецъ и др. инсекти не дадохъ никакви резултати.

Пишущиятъ тия редъ опитахъ най-сетне и последното средство — концентрирания никотиновъ препаратъ „Гриа“ — даденъ ми въ втора Промислена изложба въ гр. Варна отъ единъ изложител.

Още първата седмица следъ прѣскането прасковитъ, бѣлцитъ и розитъ ми бѣхъ спасени.

Никотиновиятъ препаратъ „Гриа“ е колоидиранъ изтворъ на алкалоидитъ никотинъ и никотиноподобнитъ състави. Препарата „Гриа“ не причинява абсолютно никаква вреда върху растителата летка.

Други сжщо много важни преимущества:

1. Разтваря се напълно безъ остатъкъ въ всички видове водъ.

2. Действува бързо и сигуно.

3. Много ефтинъ и не разваля вкуса на напсканитъ плодове и зеленчиди.

4. Начинъ на употрѣбяване:

Препарата се разтваря въ фикуновена вода при долупонатитъ проценти и се изръсква съ обикновенна прѣска:

1. Разни видове листни въш-отъ 1 до 2%

2. Кръвна въшка отъ 2 до 4%

3. Гроздовъ молещъ 1%

4. Ябълковъ молещъ 1%

5. Разни видове гасеници отъ 1 до 3%

6. И за всички останали напсѣкоми отъ 1 до 4%

Генерални представители и депозитори РАДОВЕИ & СО А. Д.

Варна — ул. Цариградъ № 16.

Цигаритъ „МОМИЧЕ“ носятъ щастие! — ...

За знание на пушачитъ на цигаритъ

МОМИЧЕ

фабриката уведомява, че всѣки щастливецъ би намѣрилъ въ кутиитъ отъ различнитъ качества цигари, безплатно билети цѣли или осмини отъ потарията на лигата за курорта Варна. Търсете цигаритъ „Момиче!“

Журналистическа конференция въ Плѣвень.

На 18.VII. т. г. въ Плѣвень се състоя областна конференция на „Съюза на журналиститъ въ България“. Присѣтстваваха редакторитъ и редовнитъ сътрудници на печата отъ Плѣвенски и Търновски окржзи, както и членоветъ на Постоянното присѣствие на съюза: председателя г. Антонъ Байчевъ, секретаря г. Борисъ Сакжзовъ и касиера г. Б. Янъ Станчевъ.

Конференцията имаше чисто свещателенъ характеръ. Разгледаха се редъ домашни въпроси на организацията, въпроса за вестникарската хартия, проекта за изменение на съюзния уставъ и правилника за посмъртната каса, а така сжщо и въпроса за издаването на единъ специаленъ брой отъ „Съюзенъ Вестникъ на Вестниците“ посветенъ изключително на гр. Плѣвень.

Конференцията привърши работата си до обѣдъ.

Сжщиятъ день следъ обѣдъ секретарятъ на съюза,

г. Борисъ Сакжзовъ

изнесе въ салона на популярната банка една отлична сказка, която както по-добре прочуеното си съдържание, така и по увлекателността и ораторския маниеръ на сказника, заема едно отъ първитъ мѣста срѣдъ всички изнесени въ Плѣвень научни реферати.

Темата, която г-нъ Сакжзовъ разви въ общи шрихи предъ плѣвенци бѣ:

Стремѣжътъ на европейскитъ сили къмъ ориента и положението на балканскитъ държави и България.

Съ цѣлѣтъ, увлекателенъ и ясенъ говоръ, който рисуваше предъ слушателитъ картата на Европа и нейния „Drang nach Osten“ (стремѣжъ къмъ ориента), г-нъ Сакжзовъ достъпно и разбираемо за всѣки изтъкна, какъ всички голѣми европейски сили — въ начало Франция, после Англия, следъ нея Германия, после Русия и най-сетне Италия — се стремятъ всѣка по свой мани-

еръ, да печелятъ пазари и влияние къмъ изтокъ. Тѣзи на гледъ еднакви стремѣжи на различнитъ европейски сили да се добератъ до ориента — близката източна сръдиземноморска област, Сирия, Палестина, Турция, Месопотамия и Индия, дори и Югоизточна Африка, се преплитатъ и стѣлкноватъ често. Въ това стѣлкновение къмъ историческия пътъ отъ централна Европа презъ Цариградъ за Багдадъ или презъ Сръдиземно море и Суезъ за ориенталскитъ крайбрежия, веичитъ сили се стремятъ да печелятъ близки и по-далечни етапи въ по-малкитъ държавици, разположени на тоя важенъ търговски пътъ. Именно тукъ г. Сакжзовъ бѣ особено вѣщъ и картиненъ, като изтъкна ясно по отдѣлно за всѣка държава, какъ и где се проявява най-много нейния Drang nach Osten.

Като завърши въ едри шрихи стремѣжитъ на голѣмитъ сили, ораторътъ отѣли доста отъ своето време и за по-малкитъ, но по-интересни за насъ поради близостта съ България стремѣжи на нашитъ съседни къмъ ориента: Югославия, Гърция, Турция и Румъния. За всѣка балканска държава по отдѣлно г-нъ Сакжзовъ изтъкна, както той се изрази, „на нѣшми се нанизва“ — т. е. кѣтъ кой стремѣжъ на велика сила къмъ ориента се присѣдинява преследвайки своя собственъ стремѣжъ.

Въ заключение г. Сакжзовъ се спрѣ на България, като изтъкна, че още отъ турско време нашата домашна и занаятчийска индустрия отъ дветъ страни на Балкана е намирала пламѣнитъ къмъ изтокъ. Изтъкна сжщо нѣкоя фактически и фатални грѣшки на нашитъ управления, които, вмѣсто да разрешатъ спороветъ си съ Турция и да останатъ пакъ при тѣли си неа, се поддадоха на чужди влияния и стремѣжи къмъ ориента.

Г-нъ Сакжзовъ говори като явенъ туркофилъ и каза, че интереситъ на България диктуватъ едно приятелство съ Турция, единъ силенъ съюзъ между България и Турция, за да се препречатъ другитъ интереси къмъ Цариградъ и Босфора. Тогава България, засилена, ще може да следва пътя на старото еснафство, пътя и на волнитъ калпи, които падатъ върху нашата земя и чрезъ Марица, Струма и Вардар се стремятъ къмъ югъта чрезъ Искъръ, Янтра и Дунавъ — къмъ северъ и изтокъ, гдето сж интереситъ и естествени граници на нашето жива племе, разкъсвано отъ дипломатическа Европа. Слушайте!

Юнионтекстиль А. Д-во

СКЛАДЪ НА ВЪЛНИНИ ПЛАТОВЕ

ул. „Царъ С-меонъ“ 4

Разполага винаги съ голѣмъ изборъ отъ вълнени платове и одеяла на много износни цени, специално за лѣтния сезонъ. Посетете склада за да се увѣрите.

110 4 4 Отъ Юнионтекстиль А. Д.

Печатницата на Добри Тодоровъ ул. „Бдинъ“ 22, приема да печата разни печатни произведения като: вестници, списания, брошури, афиши, разни формуляри на банкови учреждения и др. на конкурентни цени съ обикновенъ и цѣстенъ печатъ. Работа гарантна.

Екскурзията на нашите журналисти в Анкара през юни 1932 год. Наши и турски журналисти, с семействата си, фотографирани пред образцовия домакински девически институт в Анкара.

Ради Василев
Народен Представител.

Печатът и обществеността

Историята на народите се твори от водителите на събитията. Добро ли, или зло постига един народ, за това е виновен преди всичко онзи, за чиито ръце са поставени съдбините му в това време. Ясно е, обаче, каква важна роля играят в живота на народите и въобще по първи хора, тъй наречени водители.

От тук се и ка и очаква твърде много и тук трябва да се подготвят да направят всичко добро, що силите и условията им позволяват. За това, обаче, тук имагъ всичко основание да очакват съдействието на всички от сърдцата, въ които се гонят, и особено от страна на изразителите на общественото мнение — преси и печат изобщо.

Пресата, наречена фигуративно, седма велика сила, ръководена от достойни и издигнати културно журналисти е най-мощния сътрудник на народния водител — обществеността, който добри дъла на поощрява, а с своята обективна критика и правдива преценка върху дейността на същия, служи като твърде полезен коректив и предпазва от грешки — присъщи на човека, увлечения и лоши насоки.

Това ценно сътрудничество между печата и хората на общественото ръководство и дейност, обаче налага запазването авторитета и достойнството на единия и другия.

Особено у нас, млад народ, току що освободил се от тежко робство, останал твърде назад в културно отношение, без традиции и обществено възпитание, авторитет на водителя и обществеността е много малък и всичко се прави за да се урони съвсем. Ние авторитети не признаваме и големите си дейци снемим след като ги загубим.

Страната ни беднее все повече от високо тачени водители и общественици, защото ги деградират много скоро и унищожават. Въ културните страни такива водители с идеал, национална гордост и се боготворят преди всичко от самия печат и чрез него от общественото мнение.

Ожесточител партизански

ЧИЧО! ЧИЧО!

Посети и се увъри
Единствен ЧИЧО — има,

Който всеки знай,

Закусител на скара, опитай и признай, че нма втори. На вкус гозби да приготви това знай.

6 12 97

Първа българска фабрика
за шевни конци

„Трапезица“ А. Д.

въ Велико Търново.

Още съ влизане въ Промисленната изложба въ Варна — въ вестибула на Търговската академия — ще видите **великолепната колекция** от всички видове шевни конци.

Шевни конци не се внасят вече от странство, защото тия на фабриката „Трапезица“ сж ненадминати по **финна изработка, здравина и доброкачество**.

НЕ СЛУЖИМЕ САМО ЗА ПАРИ, А И ЗА ДРУГО

Един болник — провинциален градски основен учител, отива при известен софийски лекар да го прегледа.

След прегледа учителят изважда 300 лева и ги подава на лекаря.

— Не, казал тоя, като разбрал положението на пациента си. — Остави само 100 лв. — тѣ ми стигат.

Учителят, обаче, настоява да даде и другите 200 лева.

— Слушай, младежо, ти поддържаш от мене, че не се служи само за пари, а и за друго!...

О, ако всички, които днес служат на държавата и народа, биха могли да кажат и направят това!

Архитект Д. Дабков

Елате въ Варна.

Не съм чул да хулят Варна и нейните околности. Нашите им се радват, чужденците ги величаят.

Ведро, ясно небе, синьо широко море, лекъ прохладен бриз, весело и ярко слънце, — грѣе, стопля но не гнети, защото морето се грижи за сладка прохлада. Леко се диша!

И ако се спрете на която и да е точка на морския бряг, погледът ви носи неизмерима наслада: едно чудно, едно хармонично съчетание на шарки се преливат по водния шир; сочна и буйна зеленина въ лозята, изпъстрена съ бели стени на къщите, вили, сграждана от руменината на островърхи покриви ви дават картини, каквито никое четка не е въ сила да възпроизведе. Това е едно обаяние, което само се изпитва, обща се и ви гали — това е триколяра на нацията, мѣтната надъ брягната ширина.

Малко сж мѣстата, които тъй щедро е дарила природата, както варненския бряг от Галата до Св. Константин и нататък към Улчица под историческия Бѣл мост.

Д-ръ Кийл Йорданов — Варна.

Лечебните фактори на Варна

Непорима истина е, че Варна лѣкува. Не само че лѣкува — но я прави чудеса. Тя чудотвори, защото има на страната си най-мощния лечебен фактор — природата, или по-точно тя има на разположение една съвкупност от лечебни фактори, които вкупом олицетворяват природата — лечител. Тѣ сж части от нея, тѣ сж самата природа.

Но за да може да стори своето, необходмо е да се изпълни едно условие. А него ще сторим като се запознаем съ лечебните и лечебни средства, които грѣва да шадим и умеем да използваме. Като поговорим от тѣх ще разгледаме следните:

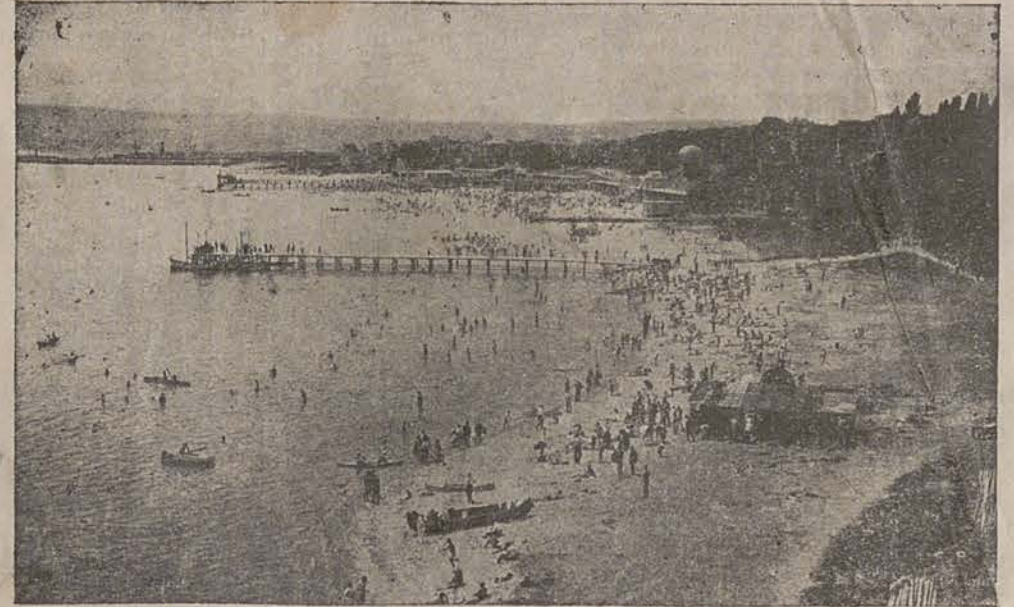
Въздухъ

Морският въздухъ е един от лечебните фактори. Съ своята влажност и ниска Т, той отнема от тѣлото топлина, като съ това го кара да чабви изгубената, т. е. подтикат към нова и интензивна работа на всички клетки. Богатството му на озонъ и кислородъ прави окисляването много силно и убива всѣка зареза. Намайки се въ постоянно движение, той дразни предпазливо кожата, като съ това рефлекторно въздейства на вътрешните органи и калява тѣлото. Той е най-ефикасното и предпазливо средство за калаяване. Богатството му на най-разнообразни суспендири въ него соли, дъпна негсвата лековитост.

Прилага се като първоначално полуголи, по-сетне голи се разхождат на открито или привиме леки тѣлесни упражнения. Вдишваме го презъ носа, а издишваме презъ устата. Почва се съ издишване.

Слънце

Съ увеличени ултравиолетови и намалени топлини и светлинни лъчи, то се е преобразило въ едно мощно лечебно средство. Безъ да прегрѣва, то съ един лъчи прониква подълбоко и действа заздравително върху лежащите там болни гнѣзда, а съ другъ вид лъчи действа повърхностно

Плажътъ при Варна съ морските бани.

безапетитие, рахитисъ, обща слабост (общитѣ) а при костни туберкулози, туберкулоза на ставитѣ, кожата и жлезитѣ (локални и общи).

Вода

Характеризираща се съ ниска температура, богатство на соли и др., постоянно вълнение и прозрачност, морската вода допринася доста много за добрия резултатъ.

Препоръчва се студена или топла въ зависимо тѣ отъ заболяването. Топлата при разни ревматизмални и гинекологически заболявания. Студената при по-силни хора приложена предпазливо при безсъние, обстипация (плавачето) тѣ е едно сигурно средство за закаляване (предпазливо).

Полага се като предпазливо при се много студена (20°) намокряна краката, извиваме ръцѣтѣ, лѣктѣ и врата и постепенно потопиме цѣлото тѣло. Плаваче максимално 51 20° до 10°—24°. Следъ това се изсушаваме, и грижѣмъ за достатъчно движение.

Приложението на топлата морска вода става като предпазливо сме изключили противопоказание (чрезъ лекарски прегледъ). Влиза се при по-ниска Т и постепенно се затопля докато се стигне до препоръчаната отъ лекаря. Купането трае отъ 15—30 м. споредъ Т и заболяването. Абсолютно необходимо е следъ баня да се

Пѣськъ

Нагрятия чистъ пѣськъ поглъща много голѣмо количество топлина, задържа я и приложенъ на тѣлото упражнява силно топлинно действие.

Препоръчва се при разни ревматизмални (локални) заболявания.

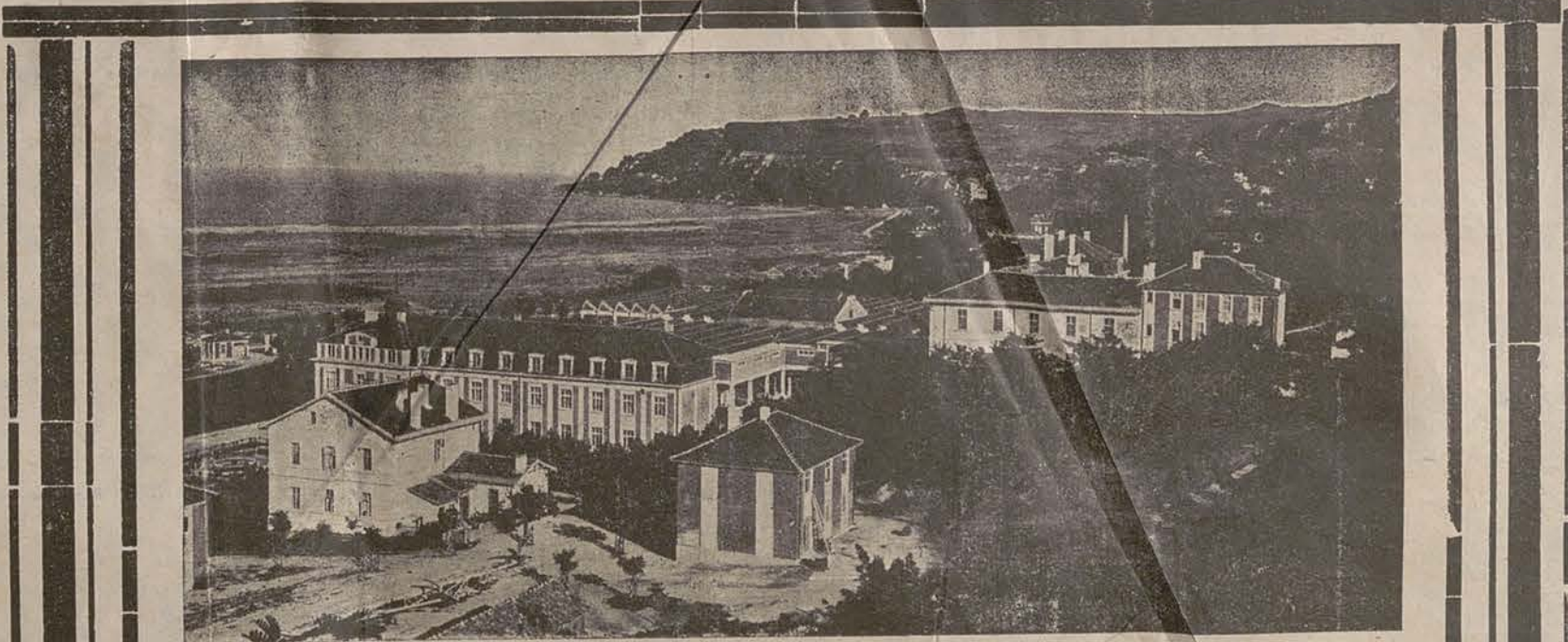
Правятъ се като болното мѣсто се заравя въ горещъ пѣськъ. Следъ истиването му, той се смѣня.

И така действайки съвкупно горещоброенитѣ лечебни фактори, каквито никое фармацевтично лѣкарство не е въ състояние да даде.

А това е повече отъ чудо и него може само Варненският морски брягъ да ви стори.

Мастило

отлично качество, всички цѣтѣ, ще имате, като се снабдите съ пакетче мастилень прахъ „Engstfeld“ отъ фабриката представител Ст. Д. Димчевъ — Варна, ул. „Драгоманъ“ 28. Телефонъ 233.

„ТЕКСТИЛЬ“ Акц. Д-во — Варна.

Производство на български белени и небелени платна

оксфорди, швейцарски материи и пр.

отъ собственитѣ му предачни и тъкачни фабрики въ Варна.

Телегр. адресъ: „ТЕКСТИЛЬ“ — Варна — Телефонъ № № 322 и 150

КНИЖНИНА

Любомир Бобевски. „Лъвоветѣ на Балкана“. 1933 г. 160 стр., цена 30 лв. — София, булев. Сливница, 229.

Любомир Бобевски. „Свобода или смъртъ“. 1932 г. 160 стр., цена 30 лв.

Енрико Дамиани. „Нѣкои особенни прояви на италианската литература“. 1933 г. София, издание Т. Ф. Чипевъ 80 124 стр., цена 30 лв.

Коста Тодоровъ. „Pro domo sua“. София. 1932 г. 160 стр., цена 5 лв.

Ц. Каланджиевъ. „Курортна Варна и търговията ни съ Лондонъ“. Издание на Лигата за курорта Варна. 1933 г. 160 24 стр., цена 2 лева.

Григоръ Преславски. „Социалистическото строителство въ съветска Русия“. София. 1933 г., издание на Армейския военно-издателски фондъ. 80 57 стр.

Харалампи Карастояновъ. „Аптекарь. Юбилейно чествуване обществ. и стопанската му дейност“. 1855 — 1931 г. София. 1933 г. 80. 131 стр. ц. 25 лв.

Федя Чорни. „Подъ развѣтъ знамена“. София. 1932 г. 80. 120 стр., издание на армейския военно-издателски фондъ.

П. Кръстевъ. „Заложническата трагедия презъ 1918 г.“. Видинъ 1932 г. 80. 66 стр. цена 12 лева.

Добринъ Василевъ. „Краткъ исторически очеркъ на Варненската Градска Библиотека“. 1883 — 1933 г. 80. 56 стр.

Мария Славова — Юрданова. „Петко Каровеловъ“ (по случай 30 год. отъ смъртта му). Варна, 1933 г. 160. 60 стр. ц. 10 лв.

Т. Хр. Кардаминъ. „Пѣсни подъ сурдинка“. София, 1930 г. 160. 46 стр., цена 10 лв.

Т. Хр. Кардаминъ. „На какъ де отиваме“. Възпитание: домашно, расово, политическо. София. 1932 г. 160. 108 стр., цена 20 лв.

Т. Хр. Кардаминъ. „Резонанси“. Стихове. 1932 г. 160. 70 стр., цена 15 лв.

Санде Николънъ. „Поповата черка“. София. 1933 г., битова пиеса въ 5 сцени. 160. 80 стр., цена 5 лв.

Салъ Писаль. „Попъ Илия“. Хумористически драмки. 1930 г. 160. 64 стр., цена 19 лв.

„Ньонъ — 13 черни години“, 18 статии и 7 стихотвор. отъ видни професори и писатели. Издание на съюза „Отецъ Паисий“ 40. 64 стр., цена 20 лв.

Фабрика за персийски килими

Оханс КИРМАНШАХЪ

Фабрика гр. Панагюрище

Складъ София ул. Лерѣ. Телефонъ 64—82.

Фабриката ни съ своитѣ чести изложби, било по частна инициатива, или пъкъ вземайки участие въ индустриално-промишлени изложби изъ Царството се стреми да опознае обществото и любителитѣ на Персийското тъкачно изкуство, вложено въ нейнитѣ килими и обгбени, давайки възможност на публиката отъ близо да прицени редкитѣ художествени качества на добре изработенъ персийски килимъ.

Всѣки любителъ на персийски килими трѣбва да знае, че при изработка, обязательно трѣбва да се спазватъ следнитѣ правила:

1. Гарантирани растителни и купови бои за боядисване материята на килима;
2. Прецизно подбранъ доброкачественъ суровъ материалъ;
3. Гъстина и плътностъ при изработката на килима;

4. Точно запазване формитѣ и хармонията на цѣтѣветѣ при изпълнението отъ оригинала моделъ. Фабриката изпълнява изрѣчки съ най-голѣмо внимание и точностъ по избранъ образци и размѣри, спазвайки най-ревностно горнитѣ правила — необходими за една хубава изработка, на което именно дължи и своята добра репутация всрѣдъ обществото.

Посетете промишленната изложба за да видите истински персийски килими.

ЗНАЧЕНИЕТО НА ВТОРАТА

ПРОМИШЛЕНА
ИЗЛОЖБА
1933

ВАРНА 30 VII

Промислената изложба, която „Лигата за курорта Варна“ устройва в сжия град всъщо лѣто през месеците юлий и август е от голѣмо значение за националното ни производство.

Преди всичко тая изложба става през един сезон — 23 VII — 20 VIII — когато в тр. Варна, царицата на Черно море, се стичат съ хиляди лѣтници от всички краища на България и чужбина. И това сж хора не само на служби и свободни професии, но и такива, които практическата дейност в живота — на промишлеността, търговията и земледѣлското стопанство.

Какъв по-удобен случай, прочее, за нашия промишленник — производител да представи своето производство предъ погледа и преценката на тия хиляди посетители и да остави впечатление у тѣх за издѣлката на своя труд?

Каква по-ценна и широка реклама ще намѣри нашия индустриалец и занаятчия, на нашия земледѣлски, овощарски и лозарски производител, отъ случая да стане известна въ едно кратко време неговата фирма на многоброенъ свѣтъ?

Има ли по-сполучливо и по-целесъобразно избрана витрина за какво да е производство отъ шандоветъ на Варненската промишлена изложба, предъ които само миналото лѣто минаха повече отъ 30,000 души?

Но тая наша изложба нѣма значение само за отдѣлните промишленници, които излагатъ своите творби въ нея.

Нѣмкото значение е много голѣмо. Ако тя бже пълно

и образцово уредена, чрезъ нея цѣлото наше промишлено-земледѣлско производство, съ всички свои качества и съвършенства, съ цѣлото си разнообразие и пестрота въ издѣлката би дало една обща и великолѣпна картина на българския творчески труд, което е отъ голѣмо значение за насъ. Такава изложба би повдигнала името на България предъ оцѣнка и далечна чужбина, а за производствата на имая ни, би спечелила вкусъ и на нови клиенти и на нови пазари.

Най-сетне, Варненската промишлена изложба има огромно национално значение и за цѣлия ни североизточенъ приморски край. Именно тоя жгълъ на нашето Отечество, къмъ който не единъжъ сж проявявани иноородни аспирации, трѣбва да бже издигнатъ и затвърденъ като национално културенъ оплотъ на българския народъ — гордъ и неуязвимъ отъ ничии чужди посегателства. А тоя националенъ оплотъ — това е нашия градъ Варна, съ своите културно-просветни учреждения, съ младата си, но образцово уредена индустрия, съ своите художествени и промишлени изложби, съ своите щедро дарени отъ природата красоти и съ винаги будно и трудолюбиво население.

Нека, прочее, се погрижимъ за по-високото издигане на тоя градъ — като границенъ свѣтъ фаръ предъ морските простори, свидетелстващъ за жизнеспособността на вѣковния духъ на българина!

ла Живковъ, а не отъ Т. Х. Станчевъ и е въ две действия, а не въ десетъ.

Т. Х. Станчевъ е авторъ на подобна комедия, отбелѣзана въ книгописа подъ № 11683:

„Миланъ, сръбски кралъ“. Позоришна игра въ 1 действие, Русе, скоро-печатница на в. „Славянинъ“, 1886 г. 8. 24 стр. цена 40 ст.

— Сжщата, второ преработено издание 1886 год.

Ако г. С. Радевъ си бѣ далъ трудъ да проучи по-основно събитията и личностите, които играятъ видна роля въ политическия борби отъ 1880—1887 г. щѣше да се натъкне на данни, които заслужаватъ по-голѣмо внимание и по-дълга преценка отъ тая, която той ни дава.

Покойниятъ голѣмъ държавникъ П. Каравеловъ е билъ въ тѣсна свръзка съ Т. Х. Станчевъ въ Русе. Въ редакцията и доимъ на последния сж се обсъждали и решавали редъ политически въпроси отъ видните наши държавници, като С. Стамболовъ, Д-ръ Радославовъ и др. когато сж идвали въ Русе, а презъ контра-преврата тамъ е билъ центъръ на всички патриоти — тамъ е обсъжданъ и нареджанъ плана за връщането на князъ Александъръ и неговото посрещане.

Доимъ и редакцията на Т. Х. Станчевъ сж били постоянното свѣтлеще на покойния сръбски държавникъ Н. Пашичъ, тамъ е било центъръ на задграничното представителство на сръбската радикална партия, следъ като кралъ Миланъ разгони лидеритъ и отъ Сърбия.

Навѣрно и тѣмъ данни сж неизвѣстни на г. С. Радевъ, иначе тѣ щѣха да му послужатъ да ясни редъ подробности по темата, на която ни пише съ последните си статии въ „Зора“.

Б. Доброполски.

За Варненския Общински Театъръ.

Театрътъ е билъ винаги мошъ възпитателенъ факторъ. Макаръ днесъ киното, съ своя тонфилмъ и цѣлѣни проектирания, да се явява голѣмъ съперникъ на театъра и дори да му нанася чувствителни поражения, всепакъ театрътъ ще заема първенство съ своето живо слово, което прониква отъ устата на живи артисти изправо въ душата на зрителя, затрѣва, възбужда, издига чувствата, проявява ума и дава нови благородни импулси на волята.

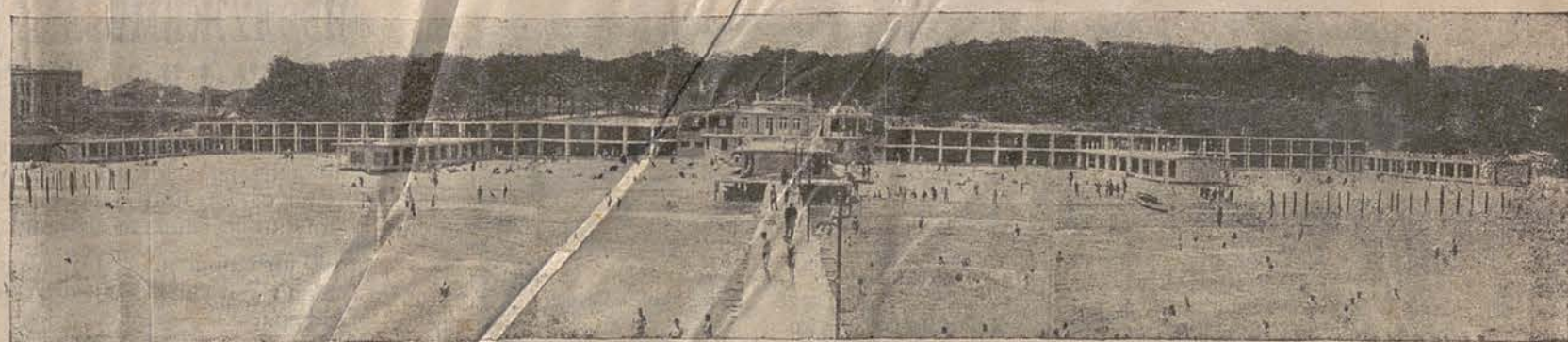

Иванъ Яневъ

Варна, следъ дългогодишни усилия, усѣ най-сетне да довърши и моделира своя отдавна започната общински театъръ. И, като е ли да се подчертае контраста между нѣкогашнитъ стѣнати полуразвалини и днешната кокетна сграда, театрътъ сега е най-уютна провинциална постройка отъ този родъ. Не бихме преувеличили дори, ако въ много отъ

Димитъръ Керановъ

ВАРНА, ЦАРИЦАТА НА ЧЕРНО-МОРЕ
най-красивият курортъ въ юго-източ. Европа

Най-модерни бански съоръжения, за студени и топли морски бани. Модерно казино въ морската градина, срещу банитъ, съ първокласенъ ресторантъ и дансингъ на открито. Красиви околности. Разходки и екскурзии по сухо и по море до близките околности, както и до Цариградъ.

Всички видове спортъ — развлечения: театри, кинематографи, тенис клубъ, морски тържества.

Условия на живота най-износни.

Първостепенни хотели отъ 60 до 150 лева за легло.

Частни квартири отъ 1000 — 3000 лева за стая съ две легла за месецъ.

Обядъ или вечеря въ първокласни ресторанти отъ 30 — 50 лева

Въ второстепенни ресторанти се получава здрава и изобилна храна на по-ниска цена.

Табѣлъ дѣтъ отъ 80 — 100 лева.

Лѣтовна такса и карта за цѣлия сезонъ 20 лева.

Такса за банитъ:

1. Студени бани I класа кабина 10 лева, II класа кабина 5 лева.

2. Топли бани I класа кабина 30 лева, II класа кабина 20 лева. Басейнъ 15 лева.

Отъ 15 юний до 15 септемврий лѣтовницитъ се ползватъ съ 25% намаление по българ. държавни желѣзници. Бюрото за лѣтовници при общината въ приморската градина разполага съ пълненъ списъкъ на квартири, дава всички сведения и настанява лѣтовницитъ на квартири безъ възнаграждение. Отнасяйте се за всичко до бюрото за лѣтовници.

Презъ месецъ Септемврий въ Варна е най-приятно.

Александрина Якева

артистка отъ Варнен. Общ. Театъръ

Георги Георгиевъ

жертви за театъра, докато се играе, а на нежестокото и хамитъ на Меломана стане въ Варна истински духовенъ свѣтиликъ за градъ и много-хиляднитъ му гости.

Ил. Тодоровъ.

Не ще има пѣла представа за Варна онзи курортистъ, който не е посетилъ уютния локалъ

„Бойоолу“

гдето се поднасятъ сѣмъ натурални напитки и гинзипрѣсни закуски.

Напиткитъ на „Бойоолу“ действуватъ цѣлѣбно, както самото море!

Варненското пристанище

Това е единственото пристанище, презъ което се извършва най-голѣмата частъ отъ вносно-износната търговия изобщо на цѣла северна България.

Като морски пунктъ, който има значение за цѣлата северо-източна област между Черно-море, Белана и Дунавъ, Варненското пристанище е било предметъ на внимание презъ всички времена на сжществуването си. Въ турско време, както и презъ първите години следъ освобождението ни, то се е обслужвало съ обикнове на дървена скеля, а пренасането на стоки и пѣтници до корабитъ, които сж заставали далечъ отъ скелата, е ставало съ лодки и мауни. Последните сж били голѣми сѣдѣе отъ 5 до 10 тона съдържимостъ и сж служили за пренасане на зърнени храни, тежки и обемисти стоки. Едва къмъ 70-те години на миналия вѣкъ възниква идеята за създаване на модеренъ портъ на мѣстото на старата скеля и по поръжка на турското правителство известниятъ тогава марсилски инженеръ Паскалъ направилъ първитъ геологически и хидравлически проучвания на варненския заливъ. Обаче поради настаналитъ смѣтни времена за турската империя (1870—77 г.) тази идея не е могла да бже доведена до сжществена. Тя се отново подема въ свободна България презъ 1875 година, когато се започва строежа на днешното пристанище по плана на французския инженеръ Герардъ (ученикъ на Паскалъ), а окончателното му завършване стана следъ 11 години (1906).

Въ днешния си видъ пристанището обхваща единъ басейнъ отъ 21 хектара, съ 8 до 10 м. дълбочина, три вълноломъ съ 1923 метра дължина, 731 метра кейове и 4 хангара; 2 за митнически стоки, 1 за зърнени храни и 1 хладилникъ. При това си положение пристанището може да приеме 6—7 аносирани парахода; а кейоветъ му сж капацитетни за едно движение, вносъ и износъ, най-много до 1,000,000 тона. Освенъ единъ 40-тонненъ плаващъ винчъ за разтоварване и натоварване на голѣми тяжести,

пристището не притежава други съоръжения. Поради това, редовната преносна служба на храни и стоки се извършва на гърбъ отъ пристанищни работници и каруци, което възсжлжа товаряето и разтоваряето, а сжщевременно причинява разпиляване и повреди на товаритъ.

Инженеръ Любенъ Божковъ

Вънъ отъ тия неудобства въ пристанищната манипулация, и самия кей се явява вече недостатъченъ и притесняващъ движението, когато настѣпи сезонъ на по-усилена работа. Заради туй отъ четире години насамъ е предприето драгирането на единъ новъ басейнъ отъ 26 хектара съ 19,1 метра кейове, който ще служи главно за износъ на зърнени храни и др. По този начинъ, когато бже привършено това изширение, цѣлото пристанище (е разполага съ 47 хектара, т. е. разполага съ 2662 метра кейове. Освенъ и понастоящемъ се драгъ туй, други басейнъ съ още 1 хектаръ, който ще служи искъчително като индустриално пристанище.

Преди войнитъ, движението на корабитъ презъ Варненското пристанище бѣ едно отъ най-оживенитъ. Презъ 1910 г. броятъ на пристигналитъ и заминуващи кораби бѣ 3,738 съ 37,100 тона разтоварени и натоварени стоки, а презъ изтеклата 1932 год. имаме само 454 кораби съ 203,000 тона стоки, т. е. едно намаление съ 1/10, за ко абитъ и 1/10 за стокитъ. Това намаление започва отъ войнитъ насамъ, т. е. следъ загубването на богатия Добруджански хинтерландъ.

Единъ отъ първитъ уредници на Варненското пристанище е г. инженеръ Любенъ Божковъ, днешенъ главенъ директоръ на Българскитъ Държавни желѣзници, който преди това много години бѣ началникъ на пристанището.

Невѣрни твърдения
на Симеонъ Радевъ.

Известниятъ нашъ публицистъ и дипломатъ г-нъ Симеонъ Радевъ, авторъ на капиталния трудъ „Строителитъ на съвременна България“ два тома, приготвявалъ за издание и трети томъ.

Въ редъ статии, подъ надсловъ „Каравеловъ и контра-преврата споредъ австрийскитъ тайни архиви“, г-нъ С. Радевъ печати въ софийския ежедневникъ „Зора“ извадки отъ новия си трудъ.

Покрай невѣрноститъ, които изнася, проличава тенденцията, тамъ на субективна преценка по отношение голѣмъ държавникъ П. Каравеловъ.

Въ статията си помѣстена въ брой 4204 на „Зора“, отъ 11 юлий т. г. г-нъ С. Радевъ започва съ следния дословенъ пасажъ:

Следъ сръбско-българската война редакторътъ на в. „Славянинъ“ отъ Русе, Т. Х. Станчевъ — единъ писателъ съ особенъ родъ значимостъ, когото българската драматургия дължи на дунавското крайбрежие — издаде една комедия въ десетъ действия съ надсловъ „Кралъ Миланъ безъ уши“.

Преди всичко ние недоумѣваме, защо е било необходимо да дава преценка за единъ отдавна забравенъ театраленъ децъ и какво общо има това съ австрийскитъ тайни архиви?

По всичко изглежда, че г-нъ С. Радевъ слабо познава нашата книжнина отъ следосвободителната епоха щомъ публично твърди, че Тодоръ Х. Станчевъ билъ авторъ на оригиналната комедия „Кралъ Миланъ безъ уши“ и че последната била въ цели десетъ действия.

Ако се бѣ справилъ съ „Български книгописъ за сто години, отъ 1806 до 1905 години“, отъ професоръ А. Тодоровъ Балавъ, г-нъ С. Радевъ щѣше да намѣри въ пореденъ № 387: Никола Живковъ.

— „Кралъ Миланъ безъ уши“. Комедия въ две действия, Силистра, печатница П. Л. Арнаудовъ, 1886 г. 8. 46 стр. цена 40 стотинки.

— (ново издание). „Кралъ Миланъ кѣмъ София“. Комедия въ 2 действия, Варна 1898 год. 8. 46 стр. цена 40 стотинки. Значи комедията „Кралъ Миланъ безъ уши“ е отъ Нико-

СЪЮЗЪ
на
Журналистѣ въ България
№ 1098
31 юлий 1933 год.
ВАРНА

До журналистическитъ
дружества и групи в сж-
ни отдѣлни съюзни
членове.

Варненскитъ окръженъ сѣдъ, съ сѣдебно решение отъ 10 т. г. призна нашия съюзъ за юридическо лице, и го вписа въ съответния регистръ на сѣда.

Съ това положението на съюза ни се стабилизира и се слони еднакъ за винаги край на спора около сжществуването на втори съюзъ на журналистѣ въ България, защото послата на закона за юридическитъ лица, освенъ нашия съюзъ, другъ таквъ подъ сжщото име не може да сжществва макаръ и съ нееднакъвъ уставъ.

Като Ви съобщаваме горнетъ, молимъ, да следите и доплатите въ съюзната управа своевременно, ако въ града Ви се яви нѣкой самозванецъ и се представява за членъ на съюза на журналистѣ въ България, за да бже привлеченъ за отговаря предъ закона.

Предстои свикването на 9-и редовенъ конгресъ на 20 августъ т. г. въ гр. Варна. По силата на съюзния уставъ всички съюзни членове сж длъжни да се отчетатъ за членския си вносъ. Съгласно единодушното решение на общото събрание на управителнитъ тѣла на съюза отъ 14 май т. г., неотчетенитъ членове ще бждатъ заличени отъ списъка на съюза и нѣматъ право да участвуватъ въ конгреса. Ето защо, молимъ, всички съюзни членове да се отчетатъ най-късно до 15 августъ т. г., за да имаме възможностъ да приключимъ отчетъ за изтеклата съюзна година.

Презъ августъ т. г. организираме обща изложба на българския периодиченъ печатъ при втората промишлена изложба въ гр. Варна.

Молимъ, потрудете се да склоните редакциитъ на излизатитъ въ града Ви вестници и списания да изпратятъ първитъ по 20 избрани броя, а вторитъ последното си годишно течение до съюзната управа, ул. „Тодоръ Икономовъ“ № 5 въ Варна, за да бждатъ изложени.

Всички съюзни членове, до които сж изпратени броеве отъ „Съюзенъ Вестникъ на Вестницѣ“ се умоляватъ да се отчетатъ и да повърнатъ въ съюзната управа непропадени броеве незабавно.

Съ колегиаленъ поздравъ,

Председателъ: Антонъ Байчевъ
Секретаръ: Борисъ Сакъзовъ

Печатница Добри Тодоровъ